

Flumina.

Tragurium hodie *Tran*, a continenti parvo Euripo separatum. *Epidaurus* urbs antiqua, ad cuius ruinas *Ragusum*, vulgo *Ragusi*, Turcis *Pobrovicha*, urbs exigua cum arce munitissima: hic nobile est emporium mercium Turcicarum, Respublica Legibus æquissimis constituta, Cives opulenti. Duobus præcipuis abluitur tota Regio fluviis, *Savo* & *Dravo* qui in Danubiū corruunt, Ultra Montes plurimi minores amnes erumpunt in Sinum Hadriaticum, ut sunt *Edanius*, *Ticinus*, *Naron*, *Rhizon*, & *Drinus*. Illyrici seu Sclavonici populi fere omnes ligneis habitant ædificiis, culmo contectis, præter paucas littorales urbes, in quibus humanius degunt. Et hæc de Illyrico five Sclavonia univèrsim. Sclavonia autem quam hic nostra exhibet tabula, Illyrici illius tantum pars est, nisi forte dicamus eam Plinii esse. Continet *Winderum Marchiam* & *Zagabriensem Comitatum*, uti ex Pinace videre est.

Croatia.

Regio.
Situs.
Urbes.

CROATIA Illyrici quod initio descripsimus, pars versus Hungariam, Rufo & Volaterrano *Valeria Liburnia* aliis. Iſtriæ ad Sinum Fanaticum adhæret versus Ortum, inter Cusam & Savum flumina, & Superiorem Mœsiam sita. Hujus Metropolis nunc *Bigibon* esse dicitur: aliquando *Furnum* erat. Urbes præterea plurimas habet, utpote *Zeng*, *Wackat*, *Turnaw*, *Modrisch*. Ceterum Regio paucis ab hinc annis propter Turcarum in hanc invasiones mirum in modum innotuit. Cum jam fœdus quod cum Christianis erat Turcarupisset, hanc Regionem uti sibi vehementer commodam ad invadendum ceteras Regiones, Italiam & Germaniam, suis Regnis & Provinciis adnectere ardebat. Sub initium itaque æstatis anni MDLXXII Turcarum Imperator per Bassas & Duces suos in Croatiam exercitum duci jubet. Conflentis vehementer per totam regionem adventante hoc exercitu militibus, *Hrastovitzam* munimentum fortissimum per proditionem, Bassa ex Bosnia capit. Neque hoc furiosi militis placata rabies est, quin *Wijbitz*, civitatem munitissimam, vallis aggeribusque undique circumductam, obsideat: militem omnem, quicquam tuebatur, cum pro vita sustentanda, & reliquo defendendo, nihil, neque spes superesset, gloriose se dantem, præter fidem datam, Turca enecat. Hanc deditionem mille aliæ calamitates sequutæ sunt, quas silentio transeo. Porro anno sequenti qui erat Millesimus Quingentesimus Nonagesimus Tertius, cum se tot partas victorias, tot captas Arces & Munimenta Turca gloriaretur, habendi *Sisseghum* Civitatem munitissimam, vehemens eum cupido invadit; atque exercitu coacto, obsidione hanc Civitatem cingit. Verum Germani animadvertentes quantum mali hinc & detrimenti, si a Turcis caperetur, non solum Germaniæ, verum etiam toti Europæ accederet, collectis undique copiis, ac trajecto Savo fluvio, pro Civitate liberanda, cum inimico configere statuunt. Turci Equites qui numero erant 8000, aut ut alii volunt 10000, ut impedirent Christianorum adventum per Pontem quem ante exstruxerant, ad alteram Savi ripam properant, exercitum suum locant, pugnamque cum Christianis ineunt: instant durius ac animosius Christiani, quorum impetum non ferentes Turcæ ad pontem fugiunt, verum cum jam paullo ante occupaverant Carolostadienses Milites. Turcæ